

“ મીઠાં બાળકો - સુખ અને દુઃખ નાં ઘેલ ને તમે જ જાણો છો , અડધોકલ્પ છે સુખ અને અડધોકલ્પ છે દુઃખ , બાપ દુઃખ હરવા સુખ આપવા આવે છે”

પ્રશ્ન :- ધણાં બાળકો કઈ એક વાત માં પોતાનાં દિલ ને ખુશ કરી મિયા મીઠું બને છે.

ઉત્તર :- ધણાં સમજે છે અમે સંપૂર્ણ બની ગયા, અમે ક્રમપ્લીટ (સંપૂર્ણ) તૈયાર થઈ ગયાં. એવું સમજુ પોતાનાં દિલ ને ખુશ કરી લે છે. આ પણ મિયા મીઠું બનવું છે. બાબા કહે છે - મીઠાં બાળકો, હવે ખૂબ પુરુષાર્થ કરવાનો છે. તમે પાવન બની જશો તો પછી દુનિયા પણ પાવન જોઈએ. રાજ્યાની સ્થાપન થવાની છે, એક તો જઈ ન શકે.

ગીત :- તુમહીં હો માતા, તુમહીં પિતા હો....

ઓમ શાંતિ ! આ બાળકો ને પોતાનો પરિયય મળે છે. બાપ પણ એવું કહે છે, આપણે બધા આત્માઓ છીએ, બધા મનુષ્ય જ છીએ. મોટા હોય કે નાનાં હોય, પ્રેસિડેન્ટ, રાજા-રાણી બધા મનુષ્ય છે. હવે બાપ કહે છે બધા આત્માઓ છે, હું પછી સર્વ આત્માઓ નાં પિતા છું એટલે મને કહે છે પરમપિતા પરમ આત્મા એટલે સુપ્રીમ (સર્વોચ્ચ). બાળકો જાણે છે આપણા આત્માઓ નાં એ બાપ છે, આપણે બધા બ્રહ્મસ (ભાઈ-ભાઈ) છીએ. પછી બ્રહ્મા દ્વારા ભાઈ-ભણેનો નું ઊચ-નીચ કુળ થાય છે. આત્માઓ તો બધા આત્મા છે. આ પણ તમે સમજો છો. મનુષ્ય તો કાંઈ નથી સમજતાં. તમને બાપ બેસીને સમજાવે છે - બાપ ને તો કોઈ જાણતા નથી. મનુષ્ય ગાય છે - હે ભગવાન, હે માતા-પિતા કારણકે ઊંચા માં ઊંચા તો એક હોવા જોઈએ ને? એ છે બધા નાં બાપ, બધા ને સુખ આપવા વાળા. સુખ અને દુઃખ નાં ઘેલ ને પણ તમે જાણો છો. મનુષ્ય તો સમજે છે, હમણાં-હમણાં સુખ છે, હમણાં-હમણાં દુઃખ છે. એ નથી સમજતા અડધોકલ્પ સુખ, અડધોકલ્પ દુઃખ છે. સતોપ્રધાન, સતો, રજો, તમો છે ને? શાંતિધામ માં આપણે આત્માઓ છીએ, તો ત્યાં બધા સાચ્ચું સોનું છીએ. એલોય (ખાદ) તેમાં હોઈ ન શકે. ભલે પોત-પોતાનો પાર્ટ ભરેલો છે પરંતુ આત્માઓ બધા પવિત્ર હોય છે. અપવિત્ર આત્મા રહી ન શકે. આ સમયે પછી કોઈ પણ પવિત્ર આત્મા અહીં હોઈ ન શકે. તમે બ્રાહ્મણ કુળભૂષણ પણ પવિત્ર બની રહ્યાં છો. તમે હમણાં પોતાને દેવતા નથી કહી શકતાં. તે છે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી. તમને થોડી સંપૂર્ણ નિર્વિકારી કહેવાશે? ભલે કોઈ પણ હોય દેવતાઓ સિવાય બીજા કોઈને કહી ન શકાય. આ વાતો પણ તમે જ સાંભળો છો - જ્ઞાન સાગર નાં મુખ થી. આ પણ જાણો છો જ્ઞાન સાગર એક જ વાર આવે છે. મનુષ્ય તો પુનર્જન્મ લઈ ફરી આવે છે. કોઈ-કોઈ જ્ઞાન સાંભળીને ગયા છે, સંસ્કાર લઈ ગયા છે તો ફરી આવે છે, આવીને સાંભળે છે. સમજો દ-૮ વર્ષ વાળા હ્રે તો કોઈ-કોઈ માં સારી સમજ પણ આવી જાય છે. આત્મા તો એ જ છે ને? સાંભળીને તેમને ગમે છે. આત્મા સમજે છે અમને ફરી થી બાપ નું એ જ જ્ઞાન મળી રહ્યું છે. અંદર ખુશી રહે છે, બીજાઓ ને પણ શીખવાડવા લાગી જાય છે. કુર્ત (જાગૃત) થઈ જાય છે. જેમ લડાઈ વાળા તે સંસ્કાર લઈ જાય છે તો નાનપણ માં જ તે કામ માં ખુશી થી લાગી જાય છે. હવે તમારે તો પુરુષાર્થ કરી નવી દુનિયાનાં માલિક બનવાનું છે. તમે બધા ને સમજાવી શકો છો તથા નવી દુનિયાનાં માલિક બની શકો છો અથવા તો શાંતિધામ નાં માલિક બની શકો છો. શાંતિધામ તમારું ધર છે - જ્યાંથી તમે અહીં આવ્યાં છો પાર્ટ ભજવવાં. આ પણ કોઈ જાણતા નથી કારણકે આત્મા ની જ ખખર નથી. તમને પણ પહેલાં આ થોડી ખખર હતી કે આપણે નિરાકારી દુનિયા માંથી અહીં આવ્યાં છીએ. આપણે બિંદુ છીએ. સંન્યાસી લોકો ભલે કહે છે ભક્તિ ની વચ્ચે આત્મા સ્તરા (સિતારો) રહે છે છતાં પણ બુદ્ધિ માં મોટું રૂપ આવી જાય છે. સાલિગ્રામ કહેવાથી મોટું રૂપ સમજુ વે છે. આત્મા સાલિગ્રામ છે. યજ્ઞ રહે છે તો તેમાં પણ સાલિગ્રામ મોટા-મોટા બનાવે છે. પૂજા નાં સમયે સાલિગ્રામ મોટું રૂપ જ બુદ્ધિ માં રહે છે. બાપ કહે છે આ બધું અજ્ઞાન છે. જ્ઞાન તો હું જ સંભળાવું છું બીજું કોઈ દુનિયાભર માં સંભળાવી ન શકે. આ કોઈ સમજાવતું નથી કે આત્મા પણ બિંદુ છે, પરમાત્મા પણ બિંદુ છે. તે તો અખંડ જ્યોતિ સ્વરૂપ બ્રહ્મ કહી દે છે. બ્રહ્મ ને ભગવાન સમજુ વે છે અને પછી પોતાને ભગવાન કહી દે છે. કહે છે એમે પાર્ટ ભજવવા માટે નાનાં આત્મા નું રૂપ ધરીએ છીએ. પછી મોટી જ્યોતિ માં લીન થઈ જઈએ છીએ. લીન થઈ જાય પછી શું? પાર્ટ પણ લીન થઈ જાય છે?

હવે બાપ આવીને સેકન્ડ માં જીવનમુક્તિ આપે છે પછી અડધાકલ્પ પછી સીડી ઉત્તરતા જીવનબંધ માં આવીએ છીએ. પછી બાપ આવીને જીવનમુક્ત બનાવે છે, એટલે એમને સર્વ નાં સંદગતિ દાતા કહેવાય છે. તો જે પતિત-પાવન બાપ છે એમને જ યાદ કરવાના છે, એમની યાદ થી જ તમે પાવન બનશો. નહીં તો બની નથી શકતાં. ઊંચા માં ઊંચા એક જ બાપ છે. ધણાં બાળકો સમજે છે અમે સંપૂર્ણ બની ગયાં. અમે ક્રમપ્લીટ તૈયાર થઈ ગયાં. એવું સમજુ પોતાનાં દિલ ને ખુશ કરી લે છે. આ પણ મિયા મીઠું બનવું છે. બાબા કહે છે મીઠાં બાળકો, હજુ ખૂબ પુરુષાર્થ કરવાનો છે. પાવન બની જશો તો પછી દુનિયા પણ પાવન જોઈએ. એક તો જઈ ન શકે. કોઈ કેટલાં પણ પ્રયત્ન કરે કે અમે જલ્દી કર્મતીત બની જઈએ-પરંતુ થશે નહીં. રાજ્યાની સ્થાપન થવાની છે. ભલે કોઈ સ્ટ્રુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) ભણવામાં ખૂબ હોશિયાર થઈ જાય છે પરંતુ પરીક્ષા તો સમય પર જ થશે ને? પરીક્ષા તો જલ્દી થઈ ન શકે. આ પણ એવું છે. જ્યારે સમય થશે ત્યારે તમારા ભણતર નું રીઝલ્ટ નીકળશે. કેટલો પણ સારો પુરુષાર્થ હોય, એવું કહી ન શકે - અમે ક્રમપ્લીટ તૈયાર છીએ. ના, સોણે કળા સંપૂર્ણ કોઈ આત્મા હમણાં બની ન શકે. ખૂબ પુરુષાર્થ કરવાનો છે. પોતાનાં દિલ ને ફક્ત ખુશ નથી કરવાનું કે અમે સંપૂર્ણ બની

ગયાં. ના, સંપૂર્ણ બનવાનું જ છે અંત માં. મિયા મીકું નથી બનવાનું. આ તો આખી રાજધાની સ્થાપન થવાની છે. હા, એટલું સમજે છી બાકી થોડો સમય છે. મૂસળ પણ નીકળી ગયા છે. તેને બનાવવામાં પણ પહેલાં સમય લાગે છે પછી પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) થઈ જાય છે તો પછી ઝટ બનાવી લે છે. આ પણ બધું ડામા માં નોંધ છે. વિનાશ માટે બોમ્બ બનાવતા રહે છે. ગીતા માં પણ મૂસળ શાબ્દ છે. શાસ્ત્રો માં પછી વખી દીઘું છે પેટ માંથી લોહુ (લોંડ) નીકળ્યું, પછી આ થયું? આ બધી જુદ્ધી વાતો છે ને? બાપ આવીને સમજાવે છે-તેને જ મિસાઈલ્સ (મુશળ) કહેવાય છે. હવે આ વિનાશ પહેલાં આપણે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. બાળકો જાણો છે આપણે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ નાં હતાં. સાચ્યું સોનું હતાં. ભારત ને સાચ્યો બંડ કહેવાય છે. હવે જુદ્ધાંડ બની ગયો છે. સોનું પણ સાચ્યું અને જુદ્ધ હોય છે ને? હમણાં આપ બાળકો જાણી ગયા છો - બાપ ની મહિમા શું છે? એ મનુષ્ય સૃષ્ટિ નાં બીજુરૂપ છે, સત્ત છે, ચૈતન્ય છે. પહેલાં તો ફક્ત ગાયન કરતા હતાં. હવે તમે સમજો છો કે બાપ બધા ગુણ આપણા માં ભરી રહ્યાં છે. બાપ કહે છે કે પહેલાં-પહેલાં યાદ ની યાત્રા કરો, મને યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થઈ જાય. મારું નામ જ છે પતિત-પાવન. ગાય પણ છે હે પતિત-પાવન, આવો પરંતુ એ શું આવીને કરશે, એ નથી જાણતાં. એક સીતા તો નહીં હશે. તમે બધા સીતાઓ છો.

બાપ આપ બાળકો ને બેહદ માં લઈ જવા માટે બેહદ ની વાતો સંભળાવે છે. તમે બેહદ ની બુદ્ધિ થી જાણો છો કે મેલ (પુરુષ) અને ફીમેલ (સ્ત્રી) બધા સીતાઓ છે. બધા રાવણ ની કેદ માં છે. બાપ (રામ) આવીને બધા ને રાવણ ની કેદ માંથી કાઢે છે. રાવણ કોઈ મનુષ્ય નથી. આ સમજાવાય છે - દરેક માં પ વિકાર છે એટલે રાવણ રાજ્ય કહેવાય છે. નામ જ છે વિશાશ વર્ક (વિકારી દુનિયા), તે છે વાઈસવેસ વર્ક (નિર્વિકારી દુનિયા), બંને અલગ-અલગ નામ છે. આ વૈશ્યાલય અને તે છે શિવાલય. નિર્વિકારી દુનિયાનાં આ લક્ષ્મી-નારાયણ માલિક હતાં. એમની આગળ વિકારી મનુષ્ય જઈને માથું નમાવે છે. વિકારી રાજાઓ તે નિર્વિકારી રાજાઓ ની આગળ માથું નમાવે છે. આ પણ તમે જાણો છો. મનુષ્યો ને કલ્ય ની આયુ ની જ ઘબર નથી તો સમજું કેવી રીતે શકે કે રાવણ રાજ્ય ક્યારે શરૂ થાય છે? અડધું-અડધું હોવું જોઈએ ને? રામરાજ્ય, રાવણરાજ્ય ક્યારા થી શરૂ કરે, મુંઝવણ કરી દીધી છે.

હવે બાપ સમજાવે છે આ પ હજાર વર્ષ નું ચક ફરતું રહે છે. હમણાં તમને ઘબર પડી છે કે આપણો ૮૪ નો પાર્ટ ભજવીએ છીએ. પછી આપણે જઈએ છીએ ઘરે. સત્યુગ નેતા માં પણ પુનર્જન્મ લઈએ છીએ. તે છે રામરાજ્ય પછી રાવણરાજ્ય માં આવવાનું છે. હાર-જીત નો ખેલ છે. તમે જીત મેળવો છો તો સ્વર્ગ નાં માલિક બનો છો. હાર બાઓ છો તો નર્ક નાં માલિક બનો છો. સ્વર્ગ અલગ છે, કોઈ મરે છે તો કહે છે સ્વર્ગ પધાર્યા. હવે તમે થોડી કહેશો કારણકે તમે જાણો છો સ્વર્ગ ક્યારે હશે! તે તો કહી દે છે જ્યોતિ જ્યોત સમાચાર અથવા નિર્વાણ ગયાં. તમે કહેશો જ્યોતિ જ્યોત તો કોઈ સમાઈ ન શકે. સર્વ નાં સદગતિ દાતા એક જ ગવાય છે. સ્વર્ગ સત્યુગ ને કહેવાય છે. હમણાં છે નર્ક. ભારત ની જ વાત છે. બાકી ઊપર કાંઈ નથી. દેલવાડા મંદિર માં ઉપર સ્વર્ગ દેખાડ્યું છે તો મનુષ્ય સમજે છે બરોબર ઊપર જ સ્વર્ગ છે. અરે ઉપર છત પર મનુષ્ય કેવી રીતે હશે, બુધ્ય થયાં ને? હવે તમે કિલયર (સ્પષ્ટ) કરીને સમજાવો છો. તમે જાણો છો અહીં જ સ્વર્ગવાસી હતાં, અહીં જ પછી નર્કવાસી બને છે. હવે ફરી સ્વર્ગવાસી બનવાનું છે. આ નોલેજ છે જ નર થી નારાયણ બનવાની. કથા પણ સત્ય નારાયણ બનવાની જ સંભળાવે છે. રામ સીતા ની કથા નથી કહેતાં, આ છે નર થી નારાયણ બનવાની કથા. ઊચા માં ઊંચું પદ લક્ષ્મી-નારાયણ નું છે. તે (રામ-સીતા) ઇતાં પણ બે કળા ઓછા થઈ જાય છે. પુરુષાર્થ ઊંચું પદ મેળવવા નો કરાય છે પછી જો નથી કરતા તો જઈને ચંદ્રવંશી બને છે. ભારતવાસી પતિત બને છે તો પોતાનાં ધર્મ ને ભૂલી જાય છે. કિશ્ચન ભવે સતો થી તમોપ્રધાન બને છે છતાં પણ કિશ્ચન સંપ્રદાય નાં તો છે ને? આદિ સનાતન દેવી-દેવતા સંપ્રદાય વાળા તો પોતાને હિન્દુ કહી દે છે. આ પણ નથી સમજતા કે આપણે અસલ દેવી-દેવતા ધર્મ નાં છીએ. વન્ડર છે ને? તમે પૂછો છો હિંદુ ધર્મ કોણે સ્થાપન કર્યો? તો મૂંઝાય જાય છે. દેવતાઓ ની પૂજા કરે છે તો દેવતા ધર્મ નાં થયા ને? પરંતુ સમજતા નથી. આ પણ ડામા માં નોંધ છે. તમારી બુદ્ધિ માં બધી નોલેજ છે. તમે જાણો છો આપણે પહેલાં સૂર્યવંશી હતાં પછી બીજા ધર્મ માં આવીએ છીએ. આપણે પુનર્જન્મ લેતાં આવીએ છીએ. તમારા માં પણ કોઈ યથાર્થ રીતે જાણો છે. સ્ક્રૂલ માં પણ કોઈ સ્કુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) ની બુદ્ધિ માં સારી રીતે બેસે છે, કોઈ ની બુદ્ધિ માં ઓછું બેસે છે. અહીં પણ જે નાપાસ થાય છે તેમને ક્ષત્રિય કહેવાય છે. ચંદ્રવંશી માં ચાલ્યાં જાય છે. બે કળા ઓછી થઈ ગઈ ને? સંપૂર્ણ બની ન શકે. તમારી બુદ્ધિ માં હમણાં બેહદ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી છે. તે સ્ક્રૂલ માં તો હદ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી ભણે છે. તે કોઈ મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન ને થોડી જાણો છે? સાધુ-સંત વગેરે કોઈ ની પણ બુદ્ધિ માં નથી. તમારી બુદ્ધિ માં છે - મૂળવતન માં આત્માઓ રહે છે. આ છે સ્થળ વતન. તમારી બુદ્ધિ માં બધી નોલેજ છે. આ સ્વદર્શન ચક્કારી સેના બેઠી છે. આ સેના બાપ ને અને ચક ને યાદ કરે છે. તમારી બુદ્ધિ માં જ્ઞાન છે. બાકી કોઈ હથિયાર વગેરે નથી. જ્ઞાન થી સ્વ નાં દર્શન થયા છે. બાપ, રચયિતા નું અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન આપે છે. હવે બાપ નું ફરમાન છે કે રચયિતા ને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. જેટલાં જે સ્વર્ણન ચક્કારી બને છે, બીજાઓ ને બનાવે છે, જે વધારે સર્વિસ (સેવા) કરે છે તેમને ઊંચું પદ મળશે. આ તો સામાન્ય વાત છે. બાપ ને ભૂલ્યાં જ છે ગીતા માં શ્રીકિશ્ણ નું નામ લખવાથી. શ્રીકિશ્ણ ને બધા નાં બાપ નહીં કહેવાશે. વારસો બાપ પાસે થી મળે છે. પતિત-પાવન બાપ ને કહેવાય છે, એ જ્યારે આવે ત્યારે આપણે પાછા શાંતિધામ માં જઈએ. મનુષ્ય મુક્તિ માટે કેટલું માથું મારે છે? તમે કેટલું સહજ સમજાવો છો! બોલો - પતિત-પાવન બાપ તો પરમાત્મા છે પછી ગંગા માં સ્નાન કરવા કેમ જાયો છો? ગંગા નાં કાઠે જઈને બેસે છે કે ત્યાં જ અમે મરીએ. પહેલાં બંગાળ માં જ્યારે કોઈ મરવા પર

આવતા તો ગંગા માં જઈને હરીબોલ કરતા હતાં. સમજતા હતાં આ મુક્ત થઈ ગયાં. હવે આત્મા તો નીકળી ગયો. તે તો પવિત્ર બન્ધો નથી. આત્મા ને પવિત્ર બનાવવા વાળા બાપ જ છે, એમને જ પોકારે છે. હવે બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. બાપ આવીને જૂની દુનિયા ને નવી બનાવે છે. બાકી નવી રચતા નથી. અચછા.

મીઠાં-મીઠાં સિકિલધા બાળકો પ્રત્યે માત-પિતા, બાપદાદા નાં યાદ-ખાર અને ગુડમોર્નિંગ. રૂહાની બાપ નાં રૂહાની બાળકો ને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

૧. બાપ માં જે ગુણ છે, તે સ્વયં માં ભરવાનાં છે. પરીક્ષા ની પહેલાં પુરુષાર્થ કરી સ્વયં ને ક્રમલીટ પાવન બનાવવાનાં છે, આમાં મિયા મીઠું નથી બનવાનું.
૨. સ્વદર્શન ચક્કધારો બનાવવાનું અને બનાવવાનાં છે. બાપ અને ચક ને યાદ કરવાના છે. બેહદ બાપ દ્વારા બેહદ ની વાતો સાંભળી ને પોતાની બુદ્ધિ બેહદ માં રાખવાની છે. હદ માં નથી આવવાનું.

વરદાન :- સ્વ સ્થિતિ દ્વારા પરિસ્થિતિઓ પર વિજય પ્રાપ્ત કરવા વાળા સંગમયુગી વિજયી રત્ન ભવ

પરિસ્થિતિઓ પર વિજય પ્રાપ્ત કરવાનું સાધન છે સ્વ-સ્થિતિ. આ દેહ પણ પર છે, સ્વ નથી. સ્વ સ્થિતિ અથવા સ્વધર્મ સદા સુખ નો અનુભવ કરાવે છે અને પ્રકૃતિ-ધર્મ અર્થાત્ પરધર્મ અથવા દેહ ની સ્મૃતિ કોઈ ન કોઈ પ્રકાર નાં દુઃખ નો અનુભવ કરાવે છે. તો જે સદા સ્વ સ્થિતિ માં રહે છે તે સદા સુખ નો અનુભવ કરે છે, એમની પાસે દુઃખ ની લહેર આવી ન શકે. તે સંગમયુગી વિજયી રત્ન બની જાય છે.

સ્લોગન :- પરિવર્તન શક્તિ દ્વારા વ્યર્थ સંકલ્પો નાં વહાવ નાં ફોર્સ ને સમાપ્ત કરો

અવ્યક્તા ઇશારા - “ ક્રમાઈન્ડ રૂપ ની સ્મૃતિ થી સદા વિજયી બનો”

લોકો કહે છે જ્યાં જોઉં ત્યાં તું હી તું છે અને આપણે કહીએ છીએ અમે જે કરીએ છીએ, જ્યાં જઈએ છે બાપ સાથે જ છે અર્થાત્ તું જ તું છે. જેવી રીતે કર્તવ્ય સાથે છે, એવી રીતે દરેક કર્તવ્ય કરાવવા વાળા પણ સદા સાથે છે. કરનહાર અને કરાવનહાર બંને ક્રમાઈન્ડ છે.